

УДК 336.5:330.341

DOI: 10.31732/2663-2209-2026-81-134-142

Дата надходження: 02.03.2026

Дата прийняття до друку: 25.03.2026

Дата публікації: 30.03.2026

Ця робота ліцензується відповідно до [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/)

РЕФОРМА СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ПУБЛІЧНИМИ ІНВЕСТИЦІЯМИ В УКРАЇНІ В КОНТЕКСТІ ПІСЛЯВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ ЕКОНОМІКИ

Артем Шульга¹

¹Аспірант спеціальності 051 Економіка, Університет економіки та права «КРОК», м. Київ, Україна, e-mail: artemshulha2000@gmail.com, ORCID: <https://orcid.org/0009-0006-6089-3009>

REFORM OF THE PUBLIC INVESTMENT MANAGEMENT SYSTEM IN UKRAINE IN THE CONTEXT OF POST-WAR ECONOMIC RECOVERY

Artem Shulha¹

¹PhD Student in Specialty 051 Economics, University of Economics and Law 'KROK', Kyiv, Ukraine, e-mail: artemshulha2000@gmail.com, ORCID: <https://orcid.org/0009-0006-6089-3009>

Анотація. У статті досліджено реформу системи управління публічними інвестиціями в Україні в контексті післявоєнного відновлення економіки. Актуальність теми зумовлена необхідністю забезпечення результативного використання державних фінансових ресурсів та зовнішньої підтримки, що спрямовуються на відбудову інфраструктури, модернізацію виробничої бази та відновлення соціально-економічного потенціалу країни. Обґрунтовано, що в умовах масштабних руйнувань ефективність відновлювальної політики залежить не лише від обсягів фінансування, а й від якості інституційних механізмів планування, відбору, реалізації та моніторингу інвестиційних проєктів. Метою дослідження є обґрунтування напрямів реформування системи управління публічними інвестиціями в Україні з урахуванням потреб післявоєнного відновлення економіки. Методологічною основою дослідження є методи аналізу і синтезу, системний підхід, порівняльний метод, метод узагальнення наукових джерел та аналітичних матеріалів міжнародних організацій. У роботі визначено роль публічних інвестицій у відновленні інфраструктури, стимулюванні економічної активності, підтримці зайнятості та формуванні передумов для залучення приватного капіталу. Виявлено ключові проблеми чинної системи управління публічними інвестиціями в Україні, серед яких недостатня координація між органами влади, слабка інтеграція стратегічного та бюджетного планування, недосконалість процедур відбору проєктів, обмеженість моніторингу результативності та недостатній рівень прозорості. У результаті дослідження обґрунтовано пріоритетні напрями реформування системи управління публічними інвестиціями, що охоплюють посилення стратегічного планування, удосконалення процедур пріоритизації проєктів, цифровізацію управлінських процесів, розвиток механізмів державно-приватного партнерства та впровадження системи оцінювання результатів інвестиційних програм. Практичне значення одержаних результатів полягає у можливості їх використання при формуванні державної фінансової політики, розробленні програм відбудови та вдосконаленні інституційної архітектури управління публічними інвестиціями в Україні.

Ключові слова : публічні інвестиції, післявоєнне відновлення, управління публічними інвестиціями, державна фінансова політика, інвестиційні проєкти, економічне відновлення, державно-приватне партнерство.

Формули:0;рис.:0;табл.:3,бібл.:12

Abstract. The article examines the reform of the public investment management system in Ukraine in the context of post-war economic recovery. The relevance of the topic is determined by the need to ensure effective use of public financial resources and external support allocated to the reconstruction of infrastructure, modernization of the production base, and restoration of the country's socio-economic potential. It is substantiated that under conditions of large-scale destruction, the effectiveness of recovery policy depends not only on the amount of funding available but also on the quality of institutional mechanisms for planning, selecting, implementing, and monitoring investment projects. The purpose of the study is to substantiate the directions for reforming the public investment management system in Ukraine, taking into account the needs of post-war economic recovery. The methodological basis of the study includes methods of analysis and synthesis, a systemic approach, a comparative method, and the method of generalization of scientific sources and analytical materials of international organizations. The paper identifies the role of public investment in rebuilding infrastructure, stimulating economic activity, supporting employment, and creating conditions for attracting private capital. It also reveals the key weaknesses of the current public investment management system in Ukraine, including insufficient coordination among public authorities, weak integration of strategic and budget planning, imperfect project selection procedures, limited monitoring of project outcomes, and insufficient transparency. As a result, the study

substantiates the priority directions for reforming the public investment management system, including strengthening strategic planning, improving project prioritization procedures, digitalizing management processes, developing public-private partnership mechanisms, and implementing a system for evaluating the results of investment programs. The practical significance of the findings lies in the possibility of using them in the formation of state financial policy, the development of recovery programs, and the improvement of the institutional architecture of public investment management in Ukraine. The proposed approaches can contribute to increasing the efficiency of public spending and to creating a more sustainable framework for Ukraine's long-term economic recovery.

Keywords: public investments, post-war recovery, public investment management, public financial policy, investment projects, economic recovery, public-private partnership.

Formulas: 0;fig.:0;tab.:3;bibl.:12

Постановка проблеми. Післявоєнне відновлення економіки України пов'язане не лише з необхідністю акумулювання значних фінансових ресурсів, а й із формуванням такої системи їх використання, яка забезпечуватиме досягнення довгострокового економічного ефекту. Масштабність втрат, завданих інфраструктурі, виробничим потужностям і соціальній сфері, зумовлює потребу у переосмисленні ролі держави як координатора інвестиційних процесів та гаранта результативного спрямування коштів на пріоритетні напрями відбудови (World Bank et al., 2024).

У цих умовах особливого значення набувають публічні інвестиції, оскільки саме вони формують базу для реконструкції критичної інфраструктури, відновлення транспортних і енергетичних мереж, модернізації соціальної сфери та стимулювання ділової активності. Проте обсяги фінансування самі по собі не гарантують успішності відбудови. Вирішальне значення має якість управління інвестиційним циклом: від стратегічного планування і пріоритизації до моніторингу, оцінювання результатів та підзвітності використання ресурсів (International Monetary Fund, 2015).

Проблематика управління публічними інвестиціями для України є особливо актуальною з огляду на необхідність узгодження внутрішніх бюджетних можливостей із міжнародною фінансовою підтримкою, а також зважаючи на потребу забезпечення прозорості, обґрунтованості та суспільної результативності інвестиційних рішень. Як зазначається в аналітичних матеріалах щодо України, слабкі місця інституційної архітектури управління інвестиціями

можуть знижувати ефективність видатків і стримувати реалізацію стратегічних завдань відновлення (International Monetary Fund, 2019).

Для української економіки реформа системи управління публічними інвестиціями є не лише технічним елементом бюджетної модернізації, а складовою ширшої трансформації фінансової політики держави. Вона має забезпечити перехід від фрагментарного фінансування окремих проектів до цілісної системи відбору та реалізації інвестиційних ініціатив, які відповідають національним і регіональним пріоритетам розвитку. У цьому контексті слушним є підхід, за яким якість управління інвестиціями розглядається як передумова ефективного відновлення та підвищення стійкості економіки в довгостроковому періоді (Грушко, 2023).

Отже, дослідження реформування системи управління публічними інвестиціями в Україні є актуальним як з теоретичного, так і з практичного погляду, оскільки безпосередньо пов'язане з формуванням інституційної основи результативного післявоєнного відновлення економіки.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання публічних інвестицій і механізмів управління ними займають важливе місце у сучасних дослідженнях з державних фінансів, публічного управління та макроекономічної політики. У міжнародній літературі увага акцентується на тому, що продуктивність публічних інвестицій залежить не лише від обсягів капітальних видатків, а й від якості інституцій, які забезпечують відбір, підготовку, бюджетну інтеграцію та

реалізацію інвестиційних проєктів (Dabla-Norris et al., 2011).

Суттєвий внесок у розвиток концепції управління публічними інвестиціями здійснили міжнародні фінансові організації. У роботах International Monetary Fund, OECD і World Bank управління публічними інвестиціями розглядається як комплекс взаємопов'язаних процедур, що охоплюють стратегічне планування, попередню оцінку проєктів, їх пріоритизацію, бюджетування, виконання та подальше оцінювання результатів (International Monetary Fund, 2015; OECD, 2017; World Bank, 2020). Такий підхід сформував сучасне розуміння системи Public Investment Management як інституційного механізму, від якого значною мірою залежить результативність державних капітальних вкладень.

Окремі аспекти ефективності державних інвестицій розкрито у працях, присвячених оцінюванню продуктивності інвестиційних видатків та ролі державних активів у забезпеченні економічного розвитку (Rajaram et al., 2014; Detter & Fölster, 2015). Ці дослідження підкреслюють, що слабкі системи управління інвестиціями часто призводять до розпорошення ресурсів, відтермінування реалізації проєктів та недосягнення очікуваного соціально-економічного ефекту.

В українському науковому та практичному дискурсі проблема реформування системи управління публічними інвестиціями набуває дедалі більшої ваги у зв'язку з потребами післявоєнного відновлення. Питання інституційного забезпечення відбудови, результативності бюджетної політики та вдосконалення механізмів фінансування інвестиційних програм розглядаються як складові нової моделі державного управління відновлювальними процесами (Грушко, 2023; Міністерство фінансів України, 2024). Водночас офіційні матеріали щодо стану системи управління інвестиціями в Україні свідчать про наявність структурних проблем, пов'язаних

із координацією, пріоритизацією та моніторингом проєктів (International Monetary Fund, 2019; World Bank, 2021).

Попри значну кількість наукових і прикладних напрацювань, недостатньо дослідженими залишаються питання адаптації міжнародних підходів до управління публічними інвестиціями до специфічних умов післявоєнного відновлення України. Додаткового обґрунтування потребують напрями реформування системи управління інвестиційними ресурсами держави з урахуванням потреб відбудови, бюджетних обмежень та необхідності інтеграції зовнішньої допомоги у національну систему пріоритизації проєктів.

Формулювання цілей статті.

Метою статті є обґрунтування напрямів реформування системи управління публічними інвестиціями в Україні в контексті забезпечення ефективного післявоєнного відновлення економіки з урахуванням сучасних міжнародних підходів до Public Investment Management (International Monetary Fund, 2015). У дослідженні використано методи аналізу і синтезу, системний підхід, порівняльний метод, метод логічного узагальнення та елементи інституційного аналізу, що дало змогу комплексно розглянути проблематику управління публічними інвестиціями в умовах післявоєнного відновлення.

Виклад основного матеріалу дослідження. Публічні інвестиції є складовою державної фінансової політики, спрямованою на створення, відновлення та модернізацію активів, що забезпечують довгостроковий суспільний ефект. На відміну від поточних бюджетних видатків, вони мають капіталоформувальний характер і покликані створювати основу для економічного зростання, підвищення якості суспільних послуг та зміцнення конкурентоспроможності національної економіки (OECD, 2017).

В умовах післявоєнного відновлення роль публічних інвестицій істотно посилюється. Це пояснюється тим, що держава має координувати відбудову

критично важливих об'єктів, забезпечувати відновлення економічних зв'язків між регіонами, підтримувати зайнятість та створювати умови для залучення приватного капіталу. Саме тому публічні інвестиції доцільно розглядати не лише як фінансовий інструмент, а як інституційний механізм структурної трансформації економіки.

Водночас результативність публічних інвестицій залежить від здатності держави правильно визначати пріоритети, оцінювати доцільність проєктів, забезпечувати їх фінансування та контролювати досягнення запланованих

результатів. Недостатня якість цих процесів спричиняє втрати ресурсів, затримки реалізації, зниження суспільної віддачі від інвестицій та послаблення довіри до державної політики. Саме тому в сучасній міжнародній практиці питання управління публічними інвестиціями розглядається як окремий напрям реформування публічних фінансів (World Bank, 2020).

З огляду на це основні напрями впливу публічних інвестицій на процес післявоєнного відновлення економіки доцільно систематизувати, що представлено в табл. 1.

Таблиця 1

Основні напрями впливу публічних інвестицій на процес післявоєнного відновлення економіки

Напрямок впливу	Характеристика впливу
Відновлення інфраструктури	Фінансування реконструкції транспортної, енергетичної, комунальної та соціальної інфраструктури
Стимулювання економічної активності	Підтримка інвестиційної активності, модернізація виробничих потужностей, формування умов для економічного зростання
Підтримка зайнятості	Реалізація інвестиційних проєктів сприяє створенню робочих місць та зростанню доходів населення
Регіональне відновлення	Зменшення диспропорцій між територіями та відновлення постраждалих регіонів
Залучення приватного капіталу	Формування сприятливого середовища для державно-приватного партнерства та інвестиційної кооперації

Джерело: складено автором на основі International Monetary Fund (2015), OECD (2017), World Bank (2020)

Як видно з табл. 1, публічні інвестиції в умовах післявоєнного відновлення виконують комплексну функцію, оскільки їхній вплив охоплює відновлення інфраструктури, стимулювання економічної активності, підтримку зайнятості та регіонального розвитку. Крім того, вони створюють передумови для активізації приватних інвестицій та формування сприятливого інвестиційного середовища.

Таким чином, публічні інвестиції виступають не лише інструментом відбудови, а й важливим чинником довгострокового економічного зростання.

Визначальна роль публічних інвестицій у процесах відновлення економіки зумовлює необхідність оцінки чинної системи управління ними в Україні.

Система управління публічними інвестиціями в Україні перебуває на етапі трансформації. Її модернізація зумовлена як внутрішньою потребою підвищення ефективності капітальних видатків, так і необхідністю наближення управлінських процедур до міжнародних стандартів. В офіційних аналітичних документах відзначається, що для України характерними залишаються розрив між стратегічним і бюджетним плануванням,

недостатня формалізація процедур підготовки проєктів, слабкий моніторинг та обмеженість системи оцінювання результативності (International Monetary Fund, 2019; World Bank, 2021).

Окремою проблемою є фрагментарність інституційної відповідальності. Планування, погодження, фінансування та супровід інвестиційних проєктів часто здійснюються різними органами без належного рівня координації. У результаті виникають дублювання функцій, затримки у прийнятті рішень та труднощі з формуванням єдиного портфеля пріоритетних проєктів. За умов післявоєнного відновлення така фрагментація є особливо ризиковою, оскільки обсяги інвестиційних потреб є значними, а фінансові ресурси - обмеженими.

Не менш важливою проблемою є відсутність достатньо жорсткої системи пріоритизації проєктів. Якщо інвестиційні рішення ухвалюються переважно під впливом короткострокових

адміністративних або політичних факторів, а не на основі стратегічних критеріїв і оцінювання ефективності, зростає ризик нераціонального використання ресурсів. Для системи управління публічними інвестиціями це означає необхідність переходу від формального погодження проєктів до їх реальної конкуренції за бюджетні ресурси на підставі прозорих критеріїв.

Слабкість моніторингу також негативно позначається на якості інвестиційної політики. За відсутності систематичного відстеження результатів складно оцінити, якою мірою реалізовані проєкти досягли очікуваних соціально-економічних ефектів. Це ускладнює як коригування поточних програм, так і формування нових рішень у сфері державних інвестицій.

Основні проблеми функціонування системи управління публічними інвестиціями в Україні узагальнено у табл. 2.

Таблиця 2

Основні проблеми функціонування системи управління публічними інвестиціями в Україні

Проблема	Характеристика
Недостатня координація між органами влади	Відсутність цілісної взаємодії між суб'єктами, відповідальними за планування, погодження та реалізацію інвестиційних програм
Недосконалість процедур відбору проєктів	Обмежене застосування критеріїв економічної та соціальної ефективності при пріоритизації інвестицій
Слабка інтеграція стратегічного та бюджетного планування	Інвестиційні програми не завжди узгоджені з довгостроковими цілями розвитку та бюджетними можливостями
Обмеженість моніторингу та оцінювання	Недостатній контроль за виконанням проєктів і відсутність повноцінної системи оцінки результатів
Низький рівень прозорості	Обмежений доступ до інформації про підставу відбору, етапи реалізації та досягнуті результати інвестиційних програм

Джерело: складено автором на основі International Monetary Fund (2019), World Bank (2021), Міністерство фінансів України (2024)

Дані табл. 2 свідчать, що недоліки системи управління публічними інвестиціями мають комплексний характер. Вони охоплюють як інституційний рівень - координацію між органами державної влади, так і процедурний - механізми відбору, реалізації та контролю інвестиційних проєктів.

За таких умов підвищення ефективності використання публічних інвестицій потребує не лише удосконалення окремих процедур, а й комплексного реформування системи управління інвестиційними ресурсами держави.

Виявлені недоліки чинної системи управління публічними інвестиціями зумовлюють потребу у комплексному реформуванні її інституційних та організаційних засад.

Реформування системи управління публічними інвестиціями в Україні має ґрунтуватися на поєднанні стратегічного, інституційного та інструментального підходів. Йдеться не лише про оновлення окремих процедур, а про формування цілісної архітектури, у межах якої кожний етап інвестиційного циклу - від ідентифікації потреби до оцінювання результату - буде інтегрований у систему публічних фінансів і підпорядкований стратегічним цілям відбудови.

Першим пріоритетним напрямом є посилення стратегічного планування. Інвестиційні рішення мають ухвалюватися не ситуативно, а в межах середньо- та довгострокових пріоритетів економічного розвитку. Це передбачає формування узгодженого портфеля проєктів, який відповідає цілям регіонального відновлення, модернізації інфраструктури, підвищення енергетичної стійкості та стимулювання інвестиційної активності. У цьому сенсі важливо забезпечити зв'язок між документами стратегічного планування, бюджетним процесом і процедурами відбору інвестиційних ініціатив (Кабінет Міністрів України, 2024).

Другим напрямом є вдосконалення процедур підготовки та відбору проєктів. Найбільш проблемною ланкою чинної системи залишається саме стадія пріоритизації, оскільки на цьому етапі закладаються ризики нераціонального використання бюджетних ресурсів. Відтак необхідним є впровадження прозорих критеріїв відбору, застосування аналізу витрат і вигод, оцінювання соціального ефекту та бюджетної спроможності реалізації проєктів. Такий підхід дає змогу зменшити частку рішень, що ухвалюються без достатнього аналітичного обґрунтування.

Третім напрямом є посилення системи моніторингу, звітності та оцінювання результатів. Для України принципово важливо перейти від контролю освоєння коштів до контролю досягнення результатів. Це означає необхідність запровадження чітких індикаторів виконання проєктів, регулярного звітування про їх стан, а також механізмів постпроєктного аналізу. Цифровізація цих процесів може істотно підвищити прозорість, оперативність та підзвітність інвестиційної діяльності (Міністерство фінансів України, 2024).

Четвертим напрямом є інституційне зміцнення управління інвестиціями. Йдеться про уточнення ролей і повноважень ключових органів, створення стабільних процедур міжвідомчої координації та формування професійної експертизи у сфері підготовки й супроводу інвестиційних проєктів. За відсутності належної інституційної спроможності навіть якісно виписані нормативні процедури не забезпечать очікуваного ефекту.

П'ятим напрямом є розвиток механізмів державно-приватного партнерства та інтеграція зовнішнього фінансування у національну систему пріоритизації. В умовах обмежених бюджетних можливостей держава має використовувати публічні інвестиції як інструмент залучення приватного капіталу

та міжнародних ресурсів до реалізації найбільш значущих проєктів відновлення. Для цього система управління публічними інвестиціями повинна забезпечувати передбачуваність процедур, прозорість відбору та надійну систему оцінювання результатів.

Для систематизації запропонованих напрямів реформування системи управління публічними інвестиціями та визначення їхнього функціонального значення узагальнено результати дослідження в табл. 3

Таблиця 3

Ключові напрями реформування системи управління публічними інвестиціями в Україні

Напрямок реформування	Яку проблему вирішує	Очікуваний результат
Посилення стратегічного планування	Відсутність узгодженості між інвестиційними рішеннями та пріоритетами відновлення	Підвищення цільової спрямованості публічних інвестицій
Удосконалення відбору проєктів	Низька якість пріоритизації та ризик фінансування малоефективних проєктів	Концентрація ресурсів на проєктах з найбільшим соціально-економічним ефектом
Розвиток моніторингу та оцінювання	Обмежений контроль за реалізацією проєктів і слабка оцінка результативності	Підвищення підзвітності та ефективності використання бюджетних коштів
Інституційне зміцнення системи управління	Фрагментарність повноважень і слабка міжвідомча координація	Формування цілісної системи управління публічними інвестиціями
Розширення державно-приватного партнерства	Обмеженість державних фінансових ресурсів	Додаткове залучення капіталу та управлінських компетенцій приватного сектору

Джерело: складено автором на основі OECD (2017), World Bank (2020), Міністерство фінансів України (2024)

Отже, запропоновані напрями реформування охоплюють ключові проблемні елементи чинної системи управління публічними інвестиціями та орієнтовані на досягнення конкретних результатів - підвищення ефективності відбору проєктів, посилення підзвітності, покращення координації та розширення інвестиційних можливостей держави. Це дає підстави розглядати реформу системи управління публічними інвестиціями як одну з базових передумов результативного

післявоєнного відновлення економіки України.

Таким чином, реформа системи управління публічними інвестиціями має стати складовою ширшої трансформації державної фінансової політики. Її результативність визначатиметься не лише впровадженням окремих інструментів, а здатністю держави побудувати послідовну та підзвітну модель управління інвестиційними ресурсами, орієнтовану на довгостроковий ефект відбудови.

Висновки. У статті обґрунтовано, що в умовах післявоєнного відновлення економіки України реформа системи управління публічними інвестиціями набуває стратегічного значення для підвищення результативності державної фінансової політики. Доведено, що публічні інвестиції слід розглядати не лише як джерело фінансування відбудовчих заходів, а як інструмент структурної трансформації економіки, здатний забезпечувати відновлення інфраструктури, підтримку економічної активності, регіональне вирівнювання та формування передумов для залучення приватного капіталу.

У результаті дослідження встановлено, що чинна система управління публічними інвестиціями в Україні характеризується низкою інституційних та організаційних обмежень, серед яких найбільш вагомими є недостатня координація між органами влади, слабка інтеграція стратегічного й бюджетного планування, недосконалість процедур відбору проєктів, обмеженість моніторингу та недостатній рівень прозорості. Наявність цих проблем знижує суспільну віддачу від капітальних видатків та створює ризики неефективного використання фінансових ресурсів у процесі відбудови.

Наукова новизна дослідження полягає у систематизації ключових напрямів реформування системи управління публічними інвестиціями в Україні з урахуванням потреб післявоєнного відновлення економіки.

Конфлікт інтересів. Автор заявляє, що дослідження проводилося за відсутності будь-яких комерційних або фінансових відносин, які могли б бути витлумачені як потенційний конфлікт інтересів.

Фінансування. Автор заявляє, що публікацію статті профінансовано в межах оплати за навчання в аспірантурі.

Етична заява. Усі процедури, виконані в межах цього дослідження, відповідали інституційним та міжнародним етичним стандартам.

Заява щодо генеративного ШІ. Автор заявляє, що генеративний штучний інтелект не використовувався під час підготовки цього рукопису.

Обґрунтовано, що пріоритетними напрямами реформування мають стати посилення стратегічного планування, запровадження прозорих процедур пріоритизації інвестиційних проєктів, розвиток системи моніторингу та оцінювання результатів, цифровізація управлінських процесів, а також інституційне забезпечення залучення приватного капіталу й зовнішнього фінансування до реалізації проєктів відбудови.

Практичне значення одержаних результатів полягає у можливості їх використання в процесі вдосконалення державної інвестиційної політики, формування програм відновлення та розвитку механізмів координації між бюджетним плануванням і реалізацією інвестиційних рішень. Упровадження сучасних підходів до управління публічними інвестиціями, що застосовуються у міжнародній практиці, сприятиме підвищенню ефективності використання державних фінансових ресурсів та створенню більш стійкої інституційної основи для довгострокового відновлення економіки України (OECD, 2017; World Bank, 2020).

Перспективи подальших досліджень пов'язані з розробленням методичних підходів до оцінювання ефективності публічних інвестиційних проєктів, а також з аналізом механізмів інтеграції міжнародної фінансової допомоги у національну систему управління державними інвестиційними програмами.

Література :

1. Cabinet of Ministers of Ukraine. (2024). Ukraine Plan 2024–2027. <https://www.kmu.gov.ua/en/ukraine-plan-2024-2027>
2. Dabla-Norris, E., Brumby, J., Kyobe, A., Mills, Z., & Papageorgiou, C. (2011). Investing in public investment: An index of public investment efficiency.

- IMF Working Paper No. 11/37. <https://doi.org/10.1007/s10887-012-9078-5>
3. Dettner, D., & Fölster, S. (2015). The public wealth of nations: How management of public assets can boost or bust economic growth. Palgrave Macmillan. <https://doi.org/10.1057/9781137519863>

4. Грушко, В. І. (2023). Економіка відновлення. Київ: Університет економіки та права «КРОК». <https://library.krok.edu.ua>
5. International Monetary Fund. (2015). Making public investment more efficient. Washington, DC: IMF. <https://www.imf.org/en/Publications/Policy-Papers/Issues/2016/12/31/Making-Public-Investment-More-Efficient-PP5042>
6. International Monetary Fund. (2019). Ukraine: Technical assistance report-Public investment management assessment. Washington, DC: IMF. <https://www.imf.org/en/Publications/CR/Issues/2019/07/10/Ukraine-Technical-Assistance-Report-Public-Investment-Management-Assessment-47012>
7. Ministry of Finance of Ukraine. (2024). Upravlinnia publichnymy investytsihamy. <https://mof.gov.ua/uk/public-investment-management>
8. OECD. (2017). Getting infrastructure right: A framework for better governance. Paris: OECD Publishing. <https://doi.org/10.1787/9789264272453-en>
9. Rajaram, A., Le, T. M., Biletska, N., & Brumby, J. (2014). The power of public investment management: Transforming resources into assets for growth. Washington, DC: World Bank. <https://doi.org/10.1596/978-1-4648-0316-1>
10. World Bank. (2020). Public investment management reference guide. Washington, DC: World Bank. <https://doi.org/10.1596/978-1-4648-1481-5>
11. World Bank. (2021). Ukraine public investment management diagnostic. Washington, DC: World Bank. <https://openknowledge.worldbank.org/handle/10986/36069>
12. World Bank, Government of Ukraine, European Commission, & United Nations. (2024). Ukraine rapid damage and needs assessment. Washington, DC: World Bank. <https://www.worldbank.org/en/country/ukraine/publication/rapid-damage-and-needs-assessment>